

Uit de dierenwereld.

door W. BLOMBERG—ZEEMAN.

De adder is de eenige gift-slang, die in ons land voorkomt. De adder komt alleen voor in onze Oostelijke provincies en 't behoort tot de uitzonderingen, dat een adderbeet doodelijke gevolgen heeft.

's Nachts gaat de adder op roof uit. Muizen en mollen zijn haar lievelingskostjes. Regent het, dan blijft zij stilletjes thuis en — vast. In den winter slaapt zij. Ze liggen dan in kluwens bij elkaar, wel bij twintigtallen tegelijk.

Een adder bijt alleen, als men haar aanraakt; dus niet, zooals sommigen meenen, als men naar haar kijkt.

Ik heb verschillende adders gezien in het Koninklijk park 't Loo; we hebben elkaar eens aangekeken, maar ze hebben me ongedeerd laten passeeren. Ze zijn zoo vlug als water. Zoo zie je ze, zoo zijn ze verdwenen.

Trap je bij ongeluk op een adder, en maakt zij een beweging van bijten, trap haar dan op den rug of geef haar een tik met een stok op den rug en zij zal machteloos zijn. Neem nooit een pas gedooide adder in de hand. Het gif behoudt heel lang zijn werking.

Velen zien ringslangetjes, die geheel onschuldig zijn, voor adders aan. Een mannetjes-adder is grijs, een ringslang ook. Maar de adder heeft een zwarte zigzaglijn op den rug en de ringslang soms enkele vlekken of een rechte streep.

De wijfjes-adder is lichtbruin en de ruglijn is zeer onduidelijk. De geheele adderfamilie heeft bloedroode oogen. Er zijn meer wijfjes- dan mannetjes-adders. De wijfjes zijn ook grooter, zoo ongeveer een el. Een adder legt 10 à 16 eieren, die een vliezige schaal hebben. Broeden behoeft niet. Onmiddellijk na den leg kruipen de 20 c.M. lange diertjes uit de schaal. Ze zijn erg beweeglijk en happen naar alles, wat in hun omgeving is. Ze hebben ook al dadelijk gif in de tanden. Een addermoeder kijkt niet naar haar kroost om.

Onmiddellijk na de geboorte gaat ieder zijns weegs. Familiebanden bestaan in de adderwereld niet.

De egel is een der grootste adder-vijanden. Hij is verzot op adder-biefstuk en een adderbeet deert hem niet. De adder eet 't liefst muizen, die na een adderbeet dan ook onmiddellijk dood zijn.

Is mensch of kind door een adder gebeten dan treedt er vaak een bewustelooze toestand in en de wond zwelt op. 't Spreekt vanzelf, dat men oogenblikkelijk een dokter moet raadplegen. Zoolang deze niet aanwezig is, is het goed, een zuiver keisteentje vast op de wonde te binden. Het uitzuigen van de wond is alleen aan te bevelen onmiddellijk na den beet. En dan mag het slechts door iemand verricht worden, die ervan verzekerd is geen holle kiezen en geen wondje aan lippen of in mond te hebben. Waar één adder wordt aangetroffen, huizen er meer. Adders houden van gezelligheid.

Men beweert wel eens, dat op plaatsen, waar roode boschmieren zijn, geen adders worden aangetroffen.

De roode boschmieren moeten in legers optrekken tegen dit giftige slangetje.

Maar neem dezen raad van mij aan: Hoed je voor de adder.

